

Τοπωνύμια

Γη Αϊ – Γιώρ'ς (ο Άγιος Γεώργιος)

Βορινά του χωριού, πηγαίνοντας από τον χωματόδρομο στον Κάμπο, αφού περάσουμε την Κοτσίνη και τη Γουρνάρα, συναντούμε το εκκλησάκι του Αϊ –Γιώρ'. Στο μικρό υψωματάκι του, ίσα να βρίσκεται λίγο ψηλότερα από τον δρόμο, με τις δυο ελιές αριστερά και δεξιά του, που γενιές και γενιές μένουν ολόιδιες χωρίς ν' αποφασίζουν να ξεραθούν ή να μεγαλώσουν. Το θυμάμαι όπως ήταν τα παλιά εκείνα χρόνια, το πρώτο μισό του περασμένου αιώνα. Τις δυο χτιστές πεζούλες μπροστά του, που πρόσφεραν ξεκούραση κι ανάπαυση στον πεζοπόρο. Με τα παλιά σπασμένα κεραμίδια του, τη σαρακοφαγωμένη πράσινη ξύλινη πόρτα του, το χωματένιο δάπεδό του. Θαμπά τα καντηλάκια του, φτωχικό το μικρό μανουάλι του, δίχως σήμαντρο ή καμπάνα. Ξεθωριασμένη και η εικόνα του αϊ - Γιώργη, που καβάλα στο άλογό του καμάκωνε το θεριό. Φτωχός τούτος ο άγιος ,μα είχε τη μεγάλη τιμή να περνά καθημερινά από μπροστά του και να τον προσκυνά όλη η εργατιά του χωριού, που ανεβοκατέβαινε στον κάμπο για όργωμα, για σπορά, για βοτάνισμα ,για θέρος ή για λιομάζωμα.

Το εκκλησάκι του Αϊ –Γιώρ' , ανακαινισμένο σήμερα , με τις αιωνόβιες ελιές δίπλα του που δεν ξεραίνονται ούτε και μεγαλώνουν

Τα χρόνια εκείνα ο τόπος γύρα από το εκκλησάκι έσφυζε από ζωή. Υπήρχαν άφθονα πηγαία νερά αληθινός θησαυρός για την οικιακή οικονομία του χωριού. Τα καλοκαίρια πολλές οικογένειες έμεναν εδώ καλλιεργώντας τη μάννα γη και εκτρέφοντας τα κοπάδια τα πρόβατά τους. Δεξιά του δρόμου ,λίγο πριν από το εκκλησάκι ήταν τα *μπαχτσηδέλια* του Γιάννη του Αλβανού, του πελεκάνου. Δεκαετίες ολόκληρες νοίκιαζε τον τόπο από την Εκκλησία του χωριού και τον είχε κάνει μικρό παράδεισο. Κληματαριές, οπωροφόρα δέντρα και κάθε λογής λαχανικά καλλιεργούνταν σε αφθονία. Από δυο πηγές ανάβλυζε χειμώνα – καλοκαίρι το νερό,

γέμιζε δυο αυτοσχέδιες στέρνες (λάκκους) και στόλιζε με πρασινάδα τη ρεματιά. Σήμερα ο τόπος έχει ρουμανιάσει και μόνο βάτοι, πικροδάφνες, καβάκια και λυγαριές ριζοβολούν εκεί που άλλοτε λουλούδιζαν βασιλικά και μαντζουράνες , φουτζέτες και ατζ'κάνες.

Αριστερά του δρόμου, απέναντι από το εκκλησάκι ήταν το κτήμα του γερο- Μπακίτα. Ήταν αγριωπός και παράξενος γέρος, που τα παιδιά φοβόντουσαν και να τον δούνε μονάχα. Είχε μια απέραντη στέρνα στο περιβόλι του, με αμέτρητα βατράχια που το κόσμά τους ακουγόταν ασταμάτητο τις φεγγαρόλουστες νύχτες του καλοκαιριού. Περιμετρικά στο κτήμα θεόρατες συκιές με μελιστάλαχτα πολίτικα σύκα.

Παραμέσα, πίσω από το κτήμα του Μπακίτα, το αμπελάκι του Παναγιώτη του Παντέλη με τη θεια - Λένη, την ταρτάνα, το μποστάνι του Ταψαρά, κι ακόμα παραπέρα οι καθισιές στον Μήκονα με τα Ψάνια ,τους Αποστολέλληδες και άλλους παραθεριστές.

Λίγες δεκάδες μέτρα πιο κάτω απ' τον αϊ-Γιώργη, στη μεγάλη ρεματιά παράλληλα με τον δρόμο, βρισκόταν το *τσησηδηδέλ'* με τις δυο γούρνες γάργαρο νερό. Ο αγωγιάτης , ανεβαίνοντας από τον κάμπο με τα μουλάρια φορτωμένα, λοξοδρομούσε ,περνούσε να πιουν τα ζώα να δροσιστούν, να πάρουν μιαν ανάσα ,ν' ανεβούν την ανηφόρα της Κοτσινής. Και το απομεσήμερο οι τσοπάνηδες κατέβαζαν τα πρόβατά τους για πότισμα, πριν ξεκινήσουν για το νυχτερινό βόσκημα. Τα παιδιά ξεφεύγανε από την επίβλεψη της μάννας και χάνονταν στη ρεματιά, ψάχνοντας κάτω από τις πέτρες για καβούρια και βατραχάκια.

Γύρω από το εκκλησάκι και περισσότερο στη βορινή του πλευρά υπάρχουν διάσπαρτα όστρακα από παλιά πήλινα αντικείμενα. Τα όστρακα αυτά σε συνδυασμό με τις αφηγήσεις συγχωριανών για ύπαρξη σκελετών και τάφων δίπλα στο εκκλησάκι δημιουργούν την υποψία ότι κάτι το ανεξακρίβωτο κρύβεται εκεί. Άτομα που είχαν μεγαλύτερη σχέση μ' αυτό (άνθρωποι της εκκλησίας, τεχνίτες που εργάστηκαν στην ανακαίνισή του) θα μπορούσαν ίσως να δώσουν κάποιες πληροφορίες, που θα φώτιζαν το θέμα .

Το εκκλησάκι του αϊ - Γιώρ' στέκει και τώρα στη θέση του ανακαινισμένο και πεντακάθαρο , μα έρημο κι απολησμονημένο. Τριγύρω του δεν αντηχούν τα ξεφωνητά των παιδιών και τα κοάσματα των βατράχων , δεν αναβλύζουν νερά απ' τις πηγές, στερέψανε τα τσησηδηδέλια. Οι αγωγιάτες με τα μουλάρια χάθηκαν από τις στράτες και οι οδηγοί με τα Ντάτσουν και τις τογιότες προτιμούν τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο από τις Μέλισσες.